

JEDEN DZIEŃ

(One Day)

W KINACH OD 11 LISTOPADA 2011

DYSTRYBUCJA W POLSCE

GF

GUTEK FILM

ul. Wojska Polskiego 41/43, 01-503 Warszawa

tel.: (+4822) 536 92 00, fax: (+4822) 635 20 01

e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl <http://www.gutekfilm.pl>

JEDEN DZIEŃ

ONE DAY

Reżyseria

Lone Scherfig („Była sobie dziewczyna”)

Scenariusz

David Nicholls (na podstawie własnej powieści)

Muzyka

Rachel Portman (“Oliver Twist”)

Zdjęcia

Benoît Delhomme („Chłopiec w pasiastej piżamie”)

W rolach głównych:

Anne Hathawy („Diabeł ubiera się u Prady”)

Jim Sturgess („Across the Universe”)

Patricia Clarkson („Vicky Cristina
Barcelona”)

Emma

Dexter

Alison

Producent

Focus Features

USA

rok produkcji: 2011

czas trwania: 107min.

35 mm – Dolby Digital

Kolor

Dwadzieścia lat, Dwoje ludzi... Jeden dzień

Pozornie trudno o mniej dobraną parę niż Emma i Dexter.

Ona – niepoprawna idealistka i marzycielka, brak jej siły przebicia.

On – pewny siebie przystojniak i prawdziwy król życia.

Ona na wszystko musi ciężko zapracować. On od razu dostaje to o czym zamarzy. Ona szuka miłości, on seksu. Spotykają się w noc po zakończeniu studiów. Jutro każde pójdzie własną drogą. Gdzie będą za rok, za dwa? I każdego następnego roku?

Adaptacja światowego bestsellera Davida Nichollsa z udziałem nominowanej do Oscara Anne Hathaway (*Diabeł ubiera się u Prady*) i Jima Sturgessa (*Niepokonani*) to opowieść o bratnich duszach, wielkiej przyjaźni i krętych drogach prowadzących do miłości. *Jeden dzień* to filmowy romans w reżyserii Lone Scherfig, twórczyni *Była sobie dziewczyna*, wpisujący się w tradycję brytyjskich przebojów *To tylko miłość*, *Notting Hill*, *Holiday*. Na ścieżce dźwiękowej muzyczne hity w wykonaniu Robbiego Williamsa, Tears for Fears, Elvisa Costello, Tricky'ego i Fatboy Slima.

„Jeden dzień” ma styl, świeżość i naprawdę dowcipne dialogi.

Roger Ebert “Chicago Sun Times”

„Jeden dzień” to rodzaj filmowego coveru „Kiedy Harry poznał Sally” nagranych przez naprawdę zdolną brytyjską grupę. Mamy tu ten sam temat damsko – męskiej przyjaźni, ale zagrany w zupełnie innej tonacji.

A. O. Scott „New York Times”

O FILMIE

*Spodobał mi się humor książki Davida Nichollsa, ale najbardziej ujęła mnie historia miłosna opowiedziana na poziomie rzadko spotykanym w literaturze – mówi reżyserka filmu Lone Scherfig o swojej pierwszej reakcji po przeczytaniu książki *Jeden dzień*.*

Sam autor dodaje: To nie tylko love story, ale także książka o przyjaźni i rodzinie, nostalgii i żalu, o naszych marzeniach i nadziejach, które spełniają się często w sposób inny niż zamierzaliśmy. Chciałem napisać lekko staroświecki romans o wzlotach i upadkach związku dwojga ludzi na przestrzeni wielu lat.

Producentka Nina Jacobson przyznaje, że w książce ujął ją właśnie ten nostalgiczny ton. Planując przeniesienie jej na ekran obiecała autorowi, że zachowa klimat i brytyjskie realia. *Amerykanie ekranizując zagraniczne książki często przenoszą ich akcje do USA. W tym przypadku „brytyjskość” opowieści stanowi ważną część jej uroku. Nie chcieliśmy go jej pozbawiać.* Z tego powodu adaptację książki powierzono samemu autorowi.

Nicholls wspomina: *Już niełatwym zadaniem było zamknięcie 20 lat związku dwojga ludzi w ramach powieści, a co dopiero opowiedzenie tego w ciągu niecałych dwóch godzin seansu.*

Pisząc scenariusz wiedziałem, że będę musiał z wielu rzeczy zrezygnować. Jednak ostateczna wersja okazała się bardzo wierna książce, myślę, że udało się zachować styl i klimat oryginału.

Reżyserię powierzono Lone Scherfig, która była właśnie świeżo po sukcesie swojego filmu „Była sobie dziewczyna” (3 nominacje do Oscara, w tym dla najlepszego filmu). Nicholls i Jacobson znali jednak jej wcześniejsze filmy: *Włoski dla początkujących* czy *Wilbur chce się zabić*.

Tylko ona miała kwalifikacje i wrażliwość, która gwarantowała, że „Jeden dzień” nie utraci na ekranie tego co w nim najważniejsze – wspomina autor.

Wstępną wersję scenariusza wysłano do Anne Hathaway, która tak zachwyciła się postacią Emmy, że specjalnie przyleciała do Londynu, by przekonywać, że tylko ona może ją zagrać. *Jeżeli ma się szczęście można trafić na historię lub postać, która cię poruszy. W „Jednym dniu” znalazłam jedno i drugie - wspomina aktorka. - Nie sądziłam jednak, że twórcy będą chcieli zaangażować do roli Brytyjki amerykańską aktorkę. Tym bardziej jestem wdzięczna Lone Scherfig, że jednak zdecydowała się zaryzykować. Hathaway specjalnie do roli Emmy opanowała brytyjski akcent.*

Nicholls wspomina: *Anne ma wrażliwość i inteligencję potrzebną do zagrania postaci Emmy. Świetnie pokazała dojrzewanie swojej bohaterki.*

Jim Sturgess dostał rolę Dextera po castingu, na którym wystąpił razem z Anne Hathaway. *To niesamowite jak do siebie pasowali. Kiedy patrzyliśmy na nich wierzyliśmy, że są prawdziwymi przyjaciółmi i chcieliśmy żeby byli razem. W przypadku filmowego romansu ta chemia jest bardzo ważna – wspomina producentka – Jim ma podobne poczucie humoru jak jego bohater, jego elegancję, i wie jak pokazać go w chwilach, gdy jest postacią zdecydowanie mniej sympatyczną. Ma ten urok, który sprawia, że wybaczymy mu wszelkie błędy i pomyłki.*

Sturgess tak mówi o swoim bohaterze: *Zależało mi, żeby go nie oceniać zbyt surowo. Ma trudny charakter, ale zmienia się w trakcie filmu. Myślę, że on nie do końca wiem kim naprawdę jest. Na początku to facet przekonany, że świat należy do niego, a kiedy sprawy nie układają się po jego myśli, nie umie sobie z tym poradzić. Z czasem zdaje sobie sprawę, że jedyną stałą rzeczą w jego życiu jest miłość do Emmy. To wielka siła, która stabilizuje jego życie.*

Informacja o ekranizacji popularnej książki, z udziałem znanych aktorów rozeszła się lotem błyskawicy. Ekipa wzbudzała zainteresowanie gdziekolwiek się pojawiła. Jim Sturgess wspomina: *Ludzie podchodzili i pytali się, kto gra w filmie bohaterów, których świetnie znali z powieści. Po raz pierwszy byłem w sytuacji, że wcielałem się w postać, na której temat tyle ludzi ma swoje wyobrażenie.*

Zdjęcia powstawały w Londynie i okolicach, a także w Edynburgu i Paryżu przez osiem letnich tygodni 2010 roku. W sumie sceny kręcono w ponad 50 miejscach. W Edynburgu ekipa pracowała na szczycie Góry Artura, liczącym 251 metrów wzniesieniu w centrum miasta (by wwieść tam sprzęt trzeba było użyć helikoptera), a także na Moray Place. Część zdjęć powstało w Ealing Studio oraz w słynnym Pinewood Studio, gdzie kręcono kiedyś serię z Jamesem Bondem, a także jeden z ukochanych filmów Davida Nichollsa - *Ladykillers* braci Coen.

Scherfig zależało, by Londyn był równoprawnym bohaterem filmu: *To miasto jest tak eklektyczne i pełne życia. W latach 90., kiedy dzieje się znaczna część filmu, żyło się w nim naprawdę szybko. Zależało mi, żeby oddać gorączkę tamtego czasu. To odcisnęło swoje piętno na filmie. Chciałem też, by każdy kolejny rok był pokazany w trochę innej tonacji wizualnej.*

Podobnie było w Paryżu gdzie nakręcono dwie sceny. Pierwsza rozgrywa się w 1990 roku, gdy Dexter spędza rok nad Sekwaną ucząc angielskiego. Druga - w 2001 roku, gdy Dexter odwiedza Emmę, wziętą już wówczas autorkę książek dla dzieci.

Lone Scherfig wspomina: *Chciałam pokazać Paryż z dwóch różnych stron. Wątek z matką Dextera to Paryż wyższych sfer, pełen blichtru, Paryż Emmy to miasto bohemy, nieokiełznanej wyobraźni.*

W Paryżu zdjęcia kręcono w Palais Royal, Gare du Nord i przy kanale Saint Martin.

O KSIĄŻCE

Gdy przystąpiono do zdjęć książka *Jeden dzień* Davida Nichollsa była już wielkim światowym bestsellerem. W samej Wielkiej Brytanii sprzedano ponad 400 tys. egzemplarzy. Wydana w czerwcu 2009 powieść przetłumaczono na 31 języków, była numerem jeden na listach m. in. w Wielkiej Brytanii, Włoszech i Szwecji. W USA trafiła na czwarte miejsce renomowanej listy New York Timesa, a związana z tym tytułem krytyczka Janet Maslin pisała, że „*Jeden dzień*” stał się *pierwszym od długiego czasu bestsellerem, którego autor nie jest Szwedem, a bohaterami nie są wampiry*. Magazyn *Entertainment Weekly* zaliczył *Jeden dzień* do 10 najważniejszych książek roku, a jego recenzent pisał, że powieść to *cudowny, piękny i niezwykle przekonujący portret dwóch bratnich dusz*.

Sam autor mówił o książce: *Nie jest autobiograficzna, choć oczywiście są w niej zawarte moje wspomnienia z ostatnich 20 lat. Ten okres, siłą rzeczy, bohaterowie postrzegają moimi oczami.*

Wspomina, że chciał skomponować powieść na wzór albumu ze zdjęciami, w którym przeglądane fotografie przywołują kolejne wspomnienia. *Następujące po sobie rozdziały są jak stopklatki zatrzymujące czas zawsze tego samego dnia – 15 lipca, kiedy to spotykają się bohaterowie.*

Nicholls cieszy się, że powieść trafiła emocjonalnie do czytelników należących do różnych pokoleń: *Ludzie piszą do mnie często: „Też miałam swojego Dextera, dzięki książce znowu nawiązałam z nim kontakt”, albo „Też znam taką Emmę, i teraz postanowiłam się z nią ożenić”. Mam nadzieję, że ci, którym spodobała się książka pokochają także film. Literatura i kino to moje dwie wielkie miłości, uważam, że mogą się wspaniale dopełniać. Myślę, że tak jest w tym przypadku.*

Tytułowym jednym dniem jest święto zwane przez Anglików St. Swithin's Day, przypadające właśnie 15 lipca. Legenda mówi, że jeżeli tego dnia pada deszcz to będzie tak przez najbliższe 40 dni, i odwrotnie – jeżeli świeci piękne słońce zapowiada to letnią pogodę na długi czas. Historia święta związana jest z XIX – wiecznym biskupem opactwa Winchester. Tradycja nakazywała by wysocy kościelni dostojnicy chowani byli w podziemiach katedry. Jednak Swithin był skromnym człowiekiem i poprosił by pochowano go w przykościelnym ogrodzie, tak *by mógł nawet po śmierci czuć padający deszcz, a ludzie byli bliżej niego*. Początkowo spełniono jego życzenie, jednak po dziewięciu latach ciało, zgodnie z rytuałem, przeniesiono

do wnętrza katedry. Podobno potem okolice nawiedziły potężne burze, które trwały równo 40 dni. Do dziś wierzy się, że dobra lub zła pogoda w tej okolicy, zależna jest właśnie od nastroju zmarłego ponad 150 lat temu dostojnika.

Nicholls wspomina też, że inspiracją przy pisaniu *Jednego dnia* była piosenka Billy'ego Braggasa *St. Swithin's Day*, którą pierwszy raz usłyszał w 1980 roku.

TWÓRCY

ANNE HATHAWAY

Amerykańska aktorka filmowa urodzona w Nowym Jorku. Karierę rozpoczęła w 1999 roku od roli w młodzieżowym serialu *Luzik guzik*. Na dużym ekranie zaistniała dzięki przebojowej komedii *Pamiętnik księżniczki* z 2001 roku. Reżyser filmu Garry Marshall (twórca słynnej *Pretty Woman*) nazwał Hathaway nową Julią Roberts.

Uwagę krytyki zwróciła drugoplanową rolą żony homoseksualisty w obsypanym nagrodami dramacie Anga Lee *Tajemnica Brokeback Mountain*, a gwiazdą uczyniła ją rola asystentki demonicznej królowej świata mody w *Diabeł ubiera się u Prady*, gdzie partnerowała samej Meryl Streep. Kontrowersje towarzyszyły jej występowi w filmie *Zakochana Jane*, gdzie wcieliła się w angielską pisarkę Jane Austin. Brytyjczycy nie mogli pogodzić się z faktem, że rolę ich literackiej ikony zagrała Amerykanka.

Hathaway jednak nie boi się ryzyka, co przynosi wymierne rezultaty. Kreacja narkomanki w niezależnym filmie *Rachel wychodzi za mąż* przyniosła jej w 2009 roku nominację do Oscara. Rok później za występ w komediodramacie *Miłość i inne używki*, gdzie wcieliła się w postać wyzwolonej seksualnie Maggie, przyniósł jej nominację do Złotego Globu oraz nagrodę Satelity. Równolegle Tim Burton zaproponował jej rolę Białej Królowej w swojej ekranizacji *Alicji w Krainie Czarów*.

Obecnie na premierę czeka kolejna część przygód Batmana (*The Dark Knight Rises*), w której Hathaway wciela się w postać Kobiety Kota.

Aktorka wystąpi też w nowej wersji musicalu *Nędznicy* w reżyserii twórcy oscarowego hitu *Jak zostać królem* – Toma Hoopera.

W lutym 2011 roku, wraz z Jamesem Franco, prowadziła 83 – cią galę rozdania Oscarów

JIM STURGESS

30 – letni brytyjski aktor planował początkowo karierę muzyka. Jako aktor zaczynał od niewielkich ról telewizyjnych (m.in. w serialu *The Quest*). Dla szerokiej publiczności zaistniał w 2007 roku rolą w musicalu *Across the Universe*, opartym na największych przebojach Beatlesów. Dostał za nią nominację do nagrody Teen Choice. Rok później zagrał jedną z głównych ról w dramacie kostiumowym *Kochanice króla*, gdzie partnerował m. in. Natalie Portman i Scarlett Johansson. Wpływowo magazyn *Empire* nadał mu tytuł największej aktorskiej nadziei kina.

W kryminale *21* zagrał rolę młodego oszusta, który wywodzi w pole samego Kevina Spaceya. Z dobrym przyjęciem spotkała się jego kreacja polskiego uciekiniera z Syberii w *Niepokonanych* Petera Weira, gdzie wystąpił razem z Collinem Firthem. Panowie spotkali się ponownie na planie nowego filmu Michaela Winterbottoma (*Droga do Guantanamo*) *The Promise Land*, w którym Sturgess zagrał policjanta próbującego powstrzymać zamachy

ekstremistów na Bliskim Wschodzie. Obecnie przygotowuje się do roli w romansie fantazy *Upside Down* gdzie zagra wspólnie z Kirsten Dunst.

PATRICIA CLARKSON

Jedna z bardziej szanowanych amerykańskich aktorek urodziła się w 1959 roku w Nowym Orleanie. Początkowo występowała głównie w teatrze, w kinie pojawiła się dość późno, ale było to mocne wejście. Debiutowała w 1987 roku w głośnych *Nietykalnych* Briana De Palmy, gdzie zagrała żonę Eliota Nessa – pogromcy Ala Capone. Partnerowali jej Kevin Costner, Robert De Niro i Sean Connery. Od początku bardzo starannie dobiera repertuar i nie boi się ryzyka. Wystąpiła w ambitnej ekranizacji książki noblisty Mario Vargasa Llosy *Ciotka Julia i skryba* (1990), w *Zielonej mili* (1999 – ta adaptacja powieści Stephena Kinga otrzymała cztery nominacje do Oscara), czy *Daleko od nieba* (2002). W 2003 roku przyjęła rolę w kontrowersyjnym *Dogville* Larsa von Triera. Występ w dramacie *Wizyta u April*, gdzie zagrała śmiertelnie chorą matkę bohaterki, przyniósł jej w 2004 roku nominację do Oscara i Złotego Globu. Pracować z nią uwielbia Woody Allen. Wystąpiła w jego filmach *Vicky Cristina Barcelona* (2008), a rok później w *Co nas kręci, co nas podnieca*. Popularność przyniosła jej rola w kultowym serialu HBO *Sześć stóp pod ziemią* (2002 – 2005), za którą dostała dwie statuetki Emmy, nazywane telewizyjnymi Oscarami.

LONE SCHERFIG

Lone Scherfig urodziła się w Kopenhadze. Studiowała na Uniwersytecie Kopenhaskim i w duńskiej Państwowej Szkole Filmowej. Napisała i wyreżyserowała wiele filmów krótkometrażowych, słuchowisk radiowych i seriali telewizyjnych, zdobywając 22 nagrody i 11 nominacji na rozmaitych festiwalach. *Włoski dla początkujących* (piąty duński film zrealizowany wedle manifestu Dogma) otrzymał nagrodę FIPRESCI, Srebrnego Niedźwiedzia na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie oraz Robert Award duńskiej akademii filmowej za najlepszy oryginalny scenariusz. Jej filmy pełnometrażowe to m.in. *Urodziny Kaja* i *On Our Own*. Jej pierwszy film anglojęzyczny, *Wilbur chce się zabić*, otrzymał nagrodę FIPRESCI oraz cały szereg innych trofeów na całym świecie. Lone wymyśliła bohaterów, którzy posłużyli za fundament nagrodzonego w Cannes *Red Road* Andrei Arnold. Otrzymała też prestiżową duńską Honorową Nagrodę Carla Dreyera. Jej kolejny film pełnometrażowy *Chcę do domu* został pokazany na Festiwalu Filmowym w Toronto w 2007 roku. Jej ostatnim wielkim sukcesem był nominowany do trzech Oscarów (w tym dla najlepszego filmu) dramat *Była sobie dziewczyna* (2010) według scenariusza Nicka Hornby'ego (*Przeboje i podboje*).

DAVID NICHOLLS

Brytyjski pisarz i scenarzysta urodzony w 1966 roku. Studiował literaturę i dramatykę na uniwersytecie w Bristolu. W połowie lat 80. otrzymał stypendium na American Musical and Dramatic Academy w Nowym Jorku, gdzie kształcił się na aktora. Do Anglii wrócił w 1991, miał się różnych zajęć: był kelnerem, barmanem i sprzedawcą książek. Na scenie pojawiał się sporadycznie w małych rolach m. in. na deskach Royal National Theatre. Równolegle zaczął dorabiać poprawiając scenariusze dla BBC. Pracując nad cudzymi tekstami wpadł na pomysł, by samemu zacząć pisać. Zaczął od adaptacji sztuki Sama Sheparda *Sympatico*, a także opartego na własnych doświadczeniach tekstu o frustrującym życiu kelnerów.

W 1999 scenariusz *Sympatico* przeniósł na ekran jego kolega ze studiów Matthew Warchus (jest też współautorem scenariusza), a główne role zagrali Sharon Stone, Nick Nolte i Jeff Bridges. Film odniósł sukces, dzięki któremu Nicholls mógł się skupić już tylko na pisaniu. Był scenarzystą popularnego serialu *Cold Feet* (co w 2000 roku przyniosło mu nominację do nagrody BAFTA), a także zaadaptował na potrzeby telewizji klasyczną książkę Thomasa Hardy'ego *Tess of the d'Urbervilles*. Tytułową rolę zagrała w nim Gemma Arterton (*Tamara i mężczyźni*).

W 2005 roku wydał debiutancką powieść *Starter for ten*, którą na ekran przeniósł Tom Vaughan (*Co się zdarzyło w Las Vegas*), a w rolach głównych wystąpili James McAvoy (*Pokuta*) i Rebecca Hall (*Dexter*). Dotychczas ukazały się jeszcze dwie powieści – *The Understudy* oraz wydany także w Polsce *Jeden dzień*, który stał się wielkim międzynarodowym bestsellerem. W 2011 na ekrany trafiła jego filmowa wersja w reżyserii Lone Scherfig z Anne Hathaway i Jimem Sturgessem w rolach głównych.

Obecnie David Nicholls pracuje nad scenariuszem adaptacji *Wielkich nadziei* Charlesa Dickensa, którą wyreżyseruje Mike Newell (*Cztery wesela i pogrzeb*).